

L Ö G

um skrifstofufé sýslumanna og bæjarfógeta.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Árin 1933—1937, að báðum meðtöldum, greiðir rikissjóður sýslumönnum og bæjarfógetum árlega skrifstofufé, þar með talin borgun fyrir söfnun innflutningsskýrslna, eins og hér segir:

1. Í Gullbringu- og Kjósarsýslu og Hafnarfirði	kr. 11500,00
2. – Mýra- og Borgarfjarðarsýslu	— 4100,00
3. – Snæfellsnes- og Hnappadalssýslu	— 4100,00
4. – Dalasýslu	— 1100,00
5. – Barðastrandarsýslu	— 4800,00
6. – Ísafjarðarsýslu og Ísafjarðarkaupstað	— 13000,00
7. – Strandasýslu	— 2500,00
8. – Húnavatnssýslu	— 4100,00
9. – Skagafjarðarsýslu	— 4100,00
10. – Siglufjarðarkaupstað	— 7500,00
11. – Eyjafjarðarsýslu og Akureyrarkaupstað	— 12000,00
12. – Þingeyjarsýslu	— 4800,00
13. – Norður-Múlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstað	— 7500,00
14. – Neskaupstað	— 2500,00
15. – Suður-Múlasýslu	— 7000,00
16. – Skaftafellssýslu	— 3000,00
17. – Vestmannaeyjakaupstað	— 10200,00
18. – Rangárvallasýslu	— 2000,00
19. – Árnessýslu	— 5800,00
20. Ennfremur greiðist lögreglustjóranum á Akranesi upp í skrifstofukostnað	— 500,00

Kr. 112100,00

2. gr.

Nú hækkar gengi gjaldeyris eða lækkar, miðað við það sem það var gagnvart gulli hinn 1. janúar 1933, og lækkar þá skrifstofuféð eða hækkar sem því

svarar, þó þannig, að minni breyting en 10% er ekki tekin til greina og ekki 86
fyrir en um næstu áramót á eftir, enda hafi gjaldeyrisbreytingin veruleg áhrif á 19. júní
verðlag þurftarvöru.

3. gr.

Skrifstofuféð greiðist með $\frac{1}{12}$ mánaðarlega fyrirfram.

4. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi og jafnframt er úr gildi numin 5. málsgr. 11.
gr. laga nr. 71 28. nóv. 1919, um laun embættismanna.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 19. júní 1933.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Magnús Guðmundsson.

ÁBÚÐARLÖG

87

19. júní

Vér Christian hinn Tiundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

I. KAFLI.

Um bygging jarða.

1. gr.

Jörð nefnist í lögum þessum hvert það býli, heimajörð eða hjáleiga, utan
kaupstaða eða kauptúna, sem metið er sérstaklega til verðs samkvæmt fast-
eignamati, enda framfleyti býlið 9 kúgildum í minnsta lagi eða landverð þess
að fasteignamati sé 1000 kr. hið minnsta.

2. gr.

Jarðir má því aðeins sameina, að þær verði ekki taldar lífvænleg býli og
úttektarmenn telji sameiningu gagnlega.

Ekki má sami maður samtímis hafa ábúð á tveimur eða fleiri jörðum, ef